

Маріїнський палац

План

1. Причина та місце побудови палацу.
2. План будівлі та території.
3. Призначення палацу.
4. Реставрації палацу в різні періоди.
5. Маріїнський палац за незалежності України.

Презентацію підготував :

Мироненко Іван

Причини та місце побудови палацу

У середині 18 століття Київ займав невелику територію з населенням близько 30 тисяч. У 1744 році до Києва прибула імператриця Єлизавета (дочка Петра I), її зачарувало мальовниче древнє місто, побудоване на високому правому березі Дніпра. Єлизавета прийняла рішення про спорудження палацу, київської резиденції для імператорської сім'ї. Місце для будівництва палацу вона обрала з видом на Дніпро, неподалік від Печерської Лаври. У 1750 році почалося зведення палацу в стилі бароко, за проектом архітектора Бартоломео Растреллі, а будівництвом керував зодчий Іван Мічурін, його учень. У цьому ж році було освячено палац. Будувався Маріїнський палац у Києві протягом п'яти років, а його обробку було закінчено вже за Катерини II.

План палацу та території

Палац являв собою композицію з трьох корпусів, двоповерхового центрального й двох бічних одноповерхових флігелів, в яких велику територію займає палацовий двір, окрасою цього архітектурного ансамблю був Регулярний сад (заснований Петром I) з його теплицями та оранжереями. Перший поверх був кам'яним, в ньому знаходилися службові приміщення, у лівому флігелі проживала прислуга, а у правому знаходилися кухня, пекарня, кондитерська. На другому дерев'яному поверсі розташовувалися 28 парадних кімнат, прикрашених різнокольоровими шпалерами в позолочених рамах, печами, облицьованими синім кахлем, а підлога була зроблена з цінних порід дерева. Житлові приміщення обставлено високохудожніми меблями й прикрашено численними дзеркалами. Фасад палацу забарвлено охрою, а ліпні прикраси побілено – таким чином палац придбав урочистий вигляд.

Використання палацу

Наприкінці 18 - початку 19 століть палац був резиденцією генерал-губернаторів Київської губернії, першим з яких був Петро Румянцев. Катерина II в 1787 році здійснювала подорож до Криму, з січня по квітень зупинялася у Маріїнському палаці. Під час перебування Катерини II проводилися розкішні прийоми, влаштовувалися феєрверки, бали та маскаради. З 1789 року в одному з флігелів палацу проводилися театральні вистави.

З 1915 року в палаці оселилася Марія Федорівна, вдова імператора Олександра III, яка протягом двох років займалася організацією санітарних поїздів, госпіталів та санаторіїв для поранених (існувала версія, що це на честь неї палац було названо Маріїнським). Всі члени імператорської родини любили Київ, а палац до Жовтневої революції використовувався як Київська резиденція родини государя. З квітня 1917 року тут працювали Київська рада робітничих депутатів, Київський комітет РСДРП (б), Раднарком України. Під час Громадянської війни тут розміщувався штаб військового округу.

Роботи над Маріїнським палацом

Нова пожежа в 1819 році знищила другий поверх із усіма парадними кімнатами, зробивши його неможливим для проживання. Те, що залишилося у палаці, було у жалюгідному стані, ці приміщення віддали під казарми. У 30-і роки руїни палацу було віддано в оренду, в 1835 році їх орендував Заклад штучних мінеральних вод, який розташовувався там до 60-х років. У 1868 році почалося відновлення та реставрація будівлі, замість згорілого дерев'яного надбудували кам'яний другий поверх, фасади було прикрашено новими архітектурними деталями, відновлено скульптурні композиції. Над центральним виступом надбудували поверх, у якому розмістився великий танцювальний зал, поруч із яким перебували царські покої, а в цокольному поверсі створено приміщення для свити. До фасаду палацу з боку парку було прибудовано терасу.

Імператриця Марія Олександрівна, дружина Олександра II, зробила великий внесок у відновлення київського Маріїнського палацу та в оформлення його інтер'єрів, а також за її бажанням на південній стороні було розбито великий парк (на особисті кошти імператриці), який в 30-х роках ХХ століття став називатися Маріїнським, (так як й палац). У 1870 році відновлення палацу та його реконструкція були закінчені, дата 1870 рік позначена в картуші фасаду. З цього часу палац було перейменовано у Маріїнський (за однією з версій, його було так названо на честь імператриці Марії Олександрівни).

Під час Великої Вітчизняної війни попадання фугасної бомби в центральну частину Маріїнського палацу спричинило великі руйнування. Після війни з 1945-по 1949 рік проводилася відбудова та реставрація палацу за проектом українського академіка архітектури Альошина. У відбудові брала участь група видатних архітекторів. Відбудований та відреставрований Маріїнський палац в Києві з 1949 року став гостьовою урядовою резиденцією.

Маріїнський палац за незалежності України

Після набуття Україною незалежності, у 1991 році Маріїнський палац став офіційною парадною резиденцією Президента (Президентський палац), у Білому залі палацу проводиться самміти, офіційні прийоми на вищому рівні, церемонії вручення грамот Послами іноземних держав, нагород, зустрічі іноземних делегацій на вищому рівні, проводиться інавгурація Президента України. На другому поверсі палацу розташовано 25 залів, кожен із яких виконує свої функції (у Зеленому залі проводяться розширені засідання, у Блакитному - спілкуються наодинці глави держав) і т.д.

Поруч із Маріїнським Палацом знаходиться будівля Верховної Ради та площа Конституції. Головний фасад палацу "дивиться" на Маріїнський парк, який по праву вважається одним із найстаріших парків Києва, розташований він уздовж Дніпровських пагорбів й є улюбленим місцем киян. Разом із Хрещатим парком вони складають Паркове кільце, а сполучає їх міст закоханих - найромантичніше місце в Києві. У день весілля молодята на щастя залишають замки на перилах мосту й зав'язують на вузлик кольорові стрічки закохані. З протилежного боку палацу знаходиться Міський парк.

Використані джерела:

http://kievtown.net/ukr/sights/mariinsky_palas.htm

Дякую за увагу!!!

